

населення щодо можливості захисту своїх прав та вираження інтересів через різні форми демократії участі.

Отже, місцеве самоврядування може розглядатися і як право громадян, населення певної території самостійно вирішувати питання місцевого значення.

Список використаних джерел:

1. Бельська Т.В. Моделі взаємовідносин органів публічної влади та інститутів громадянського суспільства. *Актуальні проблеми державного управління* : зб. наук. пр. Харків: Вид-во ХарРІ НАДУ "Магістр", 2010. № 1 (37). С. 140–147.
2. Громадянське суспільство як здійснення свободи. Центрально-східноєвропейський досвід : зб. наук. праць за ред. А. Карася. Львів: Львів. нац. ун-т ім. І.Франка, 2005. 384 с.
3. Войтенко Т.А., Гончарук А.С., Привалов Ю.А. Гражданское общество в Украине: анализ социального конструирования. Киев: Стило, 2005. 368 с.
4. Про схвалення Концепції реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні : Розпорядження КМУ № 333-р м. Київ, від 1 квітня 2014 р. URL : <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/333-2014-%D1%80>

РЕАЛІЗАЦІЯ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ ЩОДО ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ ГРОМАД

КУРЕПІН В.М., канд. екон. наук, доц.

Миколаївський національний аграрний університет

Розвиток місцевого публічного управління та адміністрування у минулому здійснювався шляхом прямого втручання державних органів влади в економіку через компанії, контрольовані державою. Але непрямі методи управління місцевим і регіональним економічним розвитком громад є більш ефективними [1, с. 107]. В ході реформи місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні повноваження щодо сприятливого динамічного зростання бізнесу місцевого середовища, в якому існуючі й новостворені підприємства можуть бути лідером, передані на найближчий до громадян базовий рівень влади - в територіальні громади, органам місцевої влади.

В Україні, у відповідності до вимог чинного законодавства, побудована проста та логічна система місцевого самоврядування, здатна забезпечити комфортне та безпечне життя громадян [2, с. 98], де рішення щодо публічного управління та адміністрування опираються на місцеві знання та ініціативи громад. Кожна громада характеризується унікальним набором можливостей і проблем, а тому створює власний креативний підхід до розвитку регіону, який має враховувати специфічні для нього потреби, труднощі та можливості.

Спрямованість на вирішення певних питань та проблем у довгостроковій перспективі, чутливість до потреб громади, упереджувальний характер планів, заходів та дій, врахування інтересів широкого кола всіх зацікавлених осіб та партнерів, планування та стратегічний характер ініціатив запорукою успішності публічного управління та адміністрування місцевих органів влади. Такі технології управління надають змогу швидко реагувати на зміни середовища [3, с. 98], враховувати економічні реалії сьогодення, розуміти важливість партнерства співпраці, інноваційності та креативності. А це вже конкурентна перевага, що має сталий характер; системність та комплексність конкурентоспроможності.

Розвиток об'єднаних територіальних громад (ОТГ) без економіки неможливий. Економічний розвиток є пріоритетом, двигуном і ресурсом процесу змін [4, с. 189]. Успішність реалізації публічного управління та адміністрування у цій галузі на місцях суттєво залежить від рівня наявних повноважень місцевих органів влади, а також системи балансу і розподілу повноважень між державним, регіональним (обласним) та місцевим рівнями влади.

Економічний розвиток повинен враховувати необхідні компроміси в громадах, забезпечувати баланс між баченням інтересів бізнесу, суспільного та природоохоронного розвитку в перспективі. Встановлюючи високі параметри якості життя громадян та рівні

розвитку економіки у межах ОТГ необхідно першочергово формувати пріоритети по забезпеченню соціального добробуту із гарантіями екологічної безпеки.

Чим кращі умови для розвитку бізнесу, тим кращими є умови для мешканців громади. Умови для розвитку громади та бізнесу в громаді забезпечуються великою кількістю складових: національною та місцевою владами, зрілістю громадянського суспільства, культурою та готовністю місцевих громад приймати на себе відповідальність за управління розвитком території, якістю життя сьогодні і у майбутньому тощо.

За своєю природою бізнес не завжди опікується екологію [5, с. 16], раціональним використанням не відтворюваних ресурсів. Турбота за соціально незахищеними людьми, меценатство не притаманні бізнесу, філософія будь якого бізнесу, однозначна – максимізація прибутків.

Однак сучасні технології публічного управління та адміністрування повинні розвинути економіку територіальної громади, створити сприятливий діловий клімат, доброзичливе середовище, змусити бізнес працювати підвищуючи якість життя та культуру праці. Високоприбутковий бізнес у стабільній економіці з легкістю сплачує податки, бере на себе соціальну, відповідальність, займається меценатством, створює суспільний продукт, дбає за якість життя громади, екологію та безпеку.

У співпраці з бізнесом управління територіальними громадами встановлює правила в діяльності щодо забезпечення місцевого розвитку, це:

- створення високотехнологічних робочих місць [6, с. 740] та залучення продуктивних інвестицій (краще прямих іноземних інвестицій);
- розвиток інфраструктури, впровадження енергоефективних технологій;
- розвиток партнерських стосунків як у межах територіальних громад, так і за її межами;
- спонукання бізнесу до соціальної екологічної та етичної відповідальності;
- зміна ментальності, формування корпоративної культури громади;
- інтегрування стратегічних планів у функціональну діяльність влади, враховуючи усі складові сталого розвитку;
- реформування структури управління розвитком відповідно до завдань та цілей стратегії [7, с. 189].

Важливим для забезпечення місцевого розвитку є також оптимізація транспортних потоків та визначення в поведінці із твердими побутовими відходами тощо.

Отже, сучасні технології публічного управління та адміністрування можуть внести позитивні зміни у місцевий розвиток територіальної громади, призвести до покращення якості життя зараз і в майбутньому. Сучасні технології публічного управління та адміністрування це партнерство інтересів громади, підприємницьких кіл та ОТГ для підвищення добробуту кожного члена громади і всіх загалом.

Список використаних джерел:

1. Іваненко В. С. Управління економічними та соціальними питаннями у сфері охорони праці на підприємствах аграрного профілю // Управління соціально-економічними трансформаціями господарських процесів: реалії і виклики : матеріали IV Міжнародної науково-практичної конференції, м. Мукачєво, 6-7 квітня 2022 р. Мукачєво : МДУ, 2022. С. 105-108. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/11482> (дата звернення: 08.09.2022 р.).

2. Курепін В. М., Курепін Д. В. Державне управління у сфері цивільного захисту та безпеки життєдіяльності в умовах реформування місцевого самоврядування та децентралізації влади. Modern Economics. 2020. № 19(2020). С. 94-100. URL:<http://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/7419> (дата звернення: 08.09.2022 р.).

3. Іваненко В. С., Курепін В. М. Управління розвитком персоналу та його конкурентноспроможністю // Актуальні проблеми безпеки життєдіяльності людини в сучасному суспільстві: матеріали Всеукраїнської науково-теоретичної інтернет-конференції, м. Миколаїв, 24 листопада 2021 р. Миколаїв : МНАУ, 2021. С. 104-107. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/10509> (дата звернення: 09.09.2022 р.).

4. Лазіс М. І. Оновлення засад та механізмів залучення молоді в громадах // Розвиток територіальних громад: правові, економічні та соціальні аспекти : матеріали II Міжнар. наук.-

практ. конф., Миколаїв-с.Коблеве, 9 червня 2022 р. – Миколаїв : МНАУ, 2022. – С. 189 – 190. (дата звернення: 09.09.2022 р.).

5. Буга Р. Р. Реформування місцевого самоврядування з питань захисту населення і територій від негативних наслідків надзвичайних ситуацій, як гарантована безпека людині // Розвиток територіальних громад: правові, економічні та соціальні аспекти : матеріали міжнар. наук.-практ. конф. м. Миколаїв, 23-24 червня 2021 р. Миколаїв : МНАУ, 2021. С. 14-17. URL: <https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/9819>. (дата звернення: 09.09.2022 р.).

6. Іваненко В. С. Цінності та запити сучасної молоді: життєві пріоритети української молоді // Покоління незалежності: ціннісні орієнтири і перспективи : матеріали міжнародної науково-практичної конференції студентів та магістрантів, м. Костанай, 30 березня 2021р. Костанай : Костанайський регіональний університет імені А. Байтурсінова, 2021. С. 737-741. URL: <http://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/9255> (дата звернення: 08.09.2022 р.).

7. Курепін В. М. Особливості прийняття управлінських рішень в умовах організаційного розвитку підприємства // Економіко-правові дискусії : матеріали II міжнародної науково-практичної Інтернет-конференції студентів, аспірантів та науковців, м. Кропивницький, 14 квітня 2021 р. Кропивницький : ЛА НАУ, 2021. С. 29-32. URL: <http://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/9330> (дата звернення: 09.09.2022 р.).

ПРОБЛЕМИ ТА ШЛЯХИ УСУНЕННЯ СОЦІАЛЬНОЇ НЕРІВНОСТІ В ПУБЛІЧНОМУ УПРАВЛІННІ

ЛЯХ Ю.І., д-р філософії, ст. викладач

Харківський національний університет міського господарства імені О. М. Бекетова

В умовах сьогодення можна спостерігати у публічному управлінні соціальну нерівність, складовою якої є й гендерна нерівність, що обумовлює розвиток недовіри громадськості до роботи органів публічної влади. Незважаючи на те, що жінки мають досить високий рівень освіти та працездатності, в них немає доступу до використання всього свого потенціалу у сфері управління.

Соціальна нерівність проявляється в суспільстві у різних аспектах та розрізняють такі її види: освітня нерівність; релігійна нерівність; статеві нерівності; політична нерівність; нерівність за ознакою гендерної ідентичності; нерівність за ознакою сексуальної орієнтації; культурна нерівність; національно-етнічна нерівність; вікова нерівність.

Розглядаючи проблему довіри громадян до влади, можна сказати, що їй приділяється значно більше уваги зі сторони науковців та суспільства, ніж самій причині цієї проблеми.

Дослідники феномену довіри вважають, що той, хто довіряє, повністю покладається на іншу людину та сподівається що та не зрадить його. У разі коли об'єкт довіри, в нашому випадку – орган публічної влади – бере на себе обов'язок захищати інтереси громадян та виконувати перед ними свій моральний борг, то ця взаємна довіра стає морально-психологічною основою для міцної та довгострокової співпраці.

У зв'язку з цим виникає потреба осмислити довіру як ціннісно-етичну категорію моралі, що втілює взаємини між людьми, відносини між людиною і соціальною групою, між людиною і державою, засновані на високих етичних стандартах: доброчесності, вірності, відповідальності, чесності і правдивості партнерів по взаємодії.

За твердженням С. Білошицького, успішне функціонування ліберально-демократичного режиму неможливе саме без високого рівня довіри громадян до інститутів політичної влади [1, с. 56].

Соціальну нерівність можна спостерігати не тільки у міжособистісних стосунках, а й у професійній сфері. Суспільство дуже упереджено ставиться до жінок, які займають посадові місця в публічній сфері та загалом звертають занадто багато уваги до особистих факторів, які ніяк не стосуються професійних навичок, такі як віросповідання посадової особи, її стать, гендерна ідентичність тощо.

Французький соціолог Еміль Дюркгейм вивів дві причини соціальної нерівності [2, с. 49]: